

[Birthe Rønn Hornbech]

slaget om en mere differentieret undervisning, om end det dog er mit indtryk, at der allerede gøres en stor indsats på mange sprogskoler og i folkeskolen. Vi mener, at ressourcerne meget mere må rettes mod danskundervisning frem for mod modersmålsundervisning. Vi synes egentlig i Venstre, at målet må være, at modersmålsundervisning gøres til en privatsag, således at familierne selv sørger for denne undervisning, eventuelt over fritidslovgivningen. Kunne Socialdemokratiet gå med til det, vil Socialdemokratiet finde Venstre meget villigt til at diskutere Socialdemokratiets idé om at gøre flere indvandrersprog til valgfag, hvis det altså er et alternativ til den tvungne modersmålsundervisning, vi har i dag, og vi så nøjes med modersmålsundervisning som valgfag. Helt personligt vil jeg gerne sige til fru Birte Weiss, at jeg synes, det er et mægtigt godt påfund, Socialdemokratiet kommer med; så bliver det også et valgfag for alle elever.

Vi har ved tidligere debatter diskuteret den ulige fordeling af udlændinge i Danmark. Der er kommuner, der har mange, og nogle, der har få udlændinge. Målet må være, at det ikke skal kunne betale sig for kommunerne at unddrage sig at tage udlændinge. Tværtimod bør kommunerne tilskyndes til at modtage både indvandrere og flygtninge gennem mere retfærdige udligningsordninger, sådan som socialministeren har lagt op til det i lovforslag nr. L 82. Det sikrer en bedre spredning og dermed lettere adgang til integration.

Et meget stort problem er fortsat, at så mange udlændinge bor meget koncentreret i de store boligkomplekser. Jeg kan ikke forstå, at kommunerne, boligselskaberne og indvandrerorganisationerne ikke selv kan finde ud af at løse de problemer. Socialdemokratiet peger på, hvad man kan kalde mild tvang. Man kan se, at indenrigsministeren i sin redegørelse vrider sig noget ved tanken om tvang, men dog til sidst kommer med nogle formuleringer om, at han »ikke vil afvise« og »i ganske særlige tilfælde« osv. osv.

Lad mig sige, at det ikke er Venstres holdning, at man skal bruge pisker; på den anden side vil vi gerne sende et signal til kommunerne, til skolerne, til indvandrerorganisationerne, til boligselskaberne – og jeg opfordrer den enkelte udlænding til at tage del i denne debat. Signalet er: Vil man ikke rette sig efter venlige

henstillinger, må vi på et tidspunkt finde pisker frem fra skabet og true med den. Hjælper det heller ikke, må vi i hvert fald til at slå knald med pisker.

Men piskesmæld og bogstaver nedfældet i love er ikke tilstrækkeligt. Udlændinge må forstå, at integrationen og deres eget liv er først og fremmest deres egen sag, og deres vilje til integration er afgørende for den folkelige forståelse for tilstedeværelsen af et stigende antal udlændinge i Danmark. Det må i løbet af få år blive reglen, at de, der ikke vil modtage den fornødne danskundervisning og ikke vil lære det sprog, der tales i Danmark, tilstrækkeligt godt, heller ikke kan konkurrere på arbejdsmarkedet og således ikke oppebære offentlig hjælp.

I Venstre følger vi med stor interesse de initiativer, vi ser gro frem i Esbjerg Kommune. Esbjergs socialdemokratiske borgmester Flemming Bay Jensen har i dagspressen udtalt, at kommunen gerne vil overtage flygtningene langt tidligere, og at integrationen så bliver kommunens ansvar. Jeg vil gerne sige, at de tanker svarer helt til, hvad Venstre ved gentagne lejligheder har givet udtryk for. Venstre ser meget gerne, at kommunerne, eventuelt gennem frikommuneforsøg, overtager integrationen også af flygtninge.

Meget kan mange steder blive langt bedre inden for den bestående lovgivning. Det er et spørgsmål om vilje hos udlændingene og et spørgsmål om fantasi og kreativitet hos kommunerne. Jeg vil gerne pege på de resultater, der er opnået i Farum Kommune, hvor man sørger for børnepasning, mens mødre lærer dansk, hvor man sørger for arbejde, og hvor man på alle måder stiller krav til udlændingene i nært samarbejde med udlændingenes egne organisationer. Jeg tror, at vi alt for længe har været bange for at stille krav til vore udlændinge af angst for at blive kaldt både det ene og det andet. Det er ikke værdigt. Et menneske, man ikke vil stille krav til, har man jo heller ikke respekt for. Et menneske uden ansvar er et menneske uden frihed.

Som nævnt i begyndelsen: Jeg finder egentlig, at Socialdemokratiets og regeringens dagsorden ligner hinanden meget. Vi vil i Venstre medvirke til et positivt, konstruktivt arbejde med løbende at forbedre vor integrationspolitik, og jeg er som fru Birte Weiss meget optaget af, at vi finder et bredt flertal herom.